

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžf/130/2014
Identifikačné číslo spisu:	7013200795
Dátum vydania rozhodnutia:	27.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7013200795.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Mikuláš Váreha - VENIKOM, so sídlom Tokajská 125/41, Malá Trňa, IČO: 35 479 345, zastúpeného JUDr. Pavlom Gombosom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Moldavská cesta č. 21/A, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100301/1/112917/2013/5014 zo dňa 22. marca 2013, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/146/2013-69 zo dňa 4. septembra 2014, jednomyselne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/146/2013-69 zo dňa 4. septembra 2014 p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Uznesením č. k. 6S/146/2013-69 zo 4. septembra 2014 Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZSP“) zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku konanie vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100301/1/112917/2013/5014 zo dňa 22. marca 2013, ktorým potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice č. 9810401/5/3759049/2012/Haj zo dňa 17. decembra 2012. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca do vydania predmetného uznesenia súdny poplatok neuhradil, a to ani po doručení výzvy súdu na jej zaplatenie, ktorá bola doručená jej právnomu zástupcovi dňa 6. júna 2013.

O trovách konania rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) v spojení s 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené.

Proti tomuto uzneseniu podal v lehote ustanovenej zákonom (§ 204 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 veta prvá OSP) žalobca odvolanie, v ktorom súčasne požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 ods. 1 OSP. Svoje odvolanie voči uzneseniu krajského súdu o zastavení konania odôvodnil tým, že je podnikateľským subjektom a jeho súčasná situácia mu nedovoľuje súdny poplatok zaplatiť. Žalobca

poukázal na to, že je subjektom spojeným s Mikulášom Várehom a účastníkom mnohých súdnych sporov a celková suma poplatkov, ktorými je žalobca zaťažovaný predstavuje až niekoľko desiatok tisíc eur. Preto súdom vyrubená poplatková povinnosť mu prakticky znemožňuje domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou. Svoje odvolanie voči uzneseniu krajského súdu o zastavení konania teda žalobca odôvodnil výlučne skutočnosťami a tvrdeniami, ktoré mali odôvodniť priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246 ods. 1 veta prvá OSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu proti uzneseniu krajského súdu nie je možné priznať úspech.

Najvyšší súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu zistil, že žalobca sa žalobou podanou na krajskom súde 04. júna 2013 domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 1100301/1/112917/2013/5014 zo dňa 22. marca 2013, ktorým tento potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice č. 9810401/5/3759049/2012/Haj zo dňa 17. decembra 2012.

Keďže žalobca nezaplatil súdny poplatok za žalobu súčasne s jej podaním, krajský súd mu výzvou zo dňa 6. júna 2013 uložil, aby v lehote 10 dní od jej doručenia zaplatil súdny poplatok za žalobu v sume 70 eur podľa položky č. 10 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov ZSP. Zároveň žalobcu poučil o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku. Zástupca žalobcu prevzal výzvu dňa 14. júna 2013. Žalobca na výzvu nereagoval a súdny poplatok nezaplatil, preto krajský súd uznesením č. k. 6S/146/2013-18 zo dňa 18. júla 2013 konanie vo veci zastavil.

Dňa 20. augusta 2013 bolo na krajskom súde doručené odvolanie proti uzneseniu o zastavení súdneho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku a návrh na oslobodenie od súdnych poplatkov.

Výzvou zo dňa 26. augusta 2013 vyzval krajský súd žalobcu na zaslanie riadne vyplneného tlačiva pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorý navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov pre právnické osoby s tým, že toto tlačivo krajský súd žalobcovi zastavil.

Uznesením 6S/146/2013-38 zo dňa 03.10.2013 krajský súd zrušil uznesenie krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/146/2013-18 zo dňa 18. júla 2013 o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku.

Krajský súd výzvami zo dňa 19.11.2013 a 08.01.2014 vyzval žalobcu na zaslanie riadne vyplneného tlačiva pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorý navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov pre právnické osoby. Žalobca požiadal krajský súd o predĺženie lehoty o ďalších 15 dní na predloženie vyžiadaného vyplneného tlačiva z dôvodu väzby.

Uznesením 6S/146/2013-46 zo dňa 27.02.2014 rozhodol krajský súd o návrhu tak, že žalobcovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov. Dňa 10. apríla 2014 podal žalobca proti predmetnému uzneseniu odvolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 6Sžf/36/2014-58 tak, že odvolaním napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Krajský súd novou výzvou zo dňa 06.06.2013 opäť vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku v sume 70,00 Eur za návrh na preskúmanie rozhodnutia v lehote 10 dní od doručenia výzvy s poučením, ak súdny poplatok v určenej lehote nezaplatí, súd konanie zastaví. Uvedenú výzvu právny zástupca žalobcu JUDr. Pavol Gombos prevzal dňa 05.08.2014, ale súdny poplatok v určenej lehote nebol zaplatený.

Uznesením č. k. 6S/146/2013-69 zo dňa 04. septembra 2014 rozhodol krajský súd o návrhu tak, že konanie zastavil. Dňa 29. septembra 2014 podal žalobca proti predmetnému uzneseniu odvolanie proti uzneseniu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku a návrh na oslobodenie od súdnych poplatkov.

Krajský súd novou výzvou zo dňa 29.09.2014 opäť vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku, ktorý žalobca opätovne nezaplatil.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona o súdnych poplatkoch, poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 10 ods. 1 ZSP, ak nebol zaplatený súdny poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy, ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený. Súd vyzve poplatníka na zaplatenie poplatku splatného podaním návrhu na začatie konania predtým, ako nariadi pojednávanie tak, aby lehota od zaplatenia poplatku do pojednávania, vydania platobného rozkazu a rozkazu na plnenie alebo rozhodnutia bez nariadenia pojednávania nebola dlhšia ako dva mesiace. Túto lehotu môže predseda súdu z dôležitých dôvodov predĺžiť.

Najvyšší súd považuje za potrebné dodať, že platobná nedisciplinovanosť účastníka je sama o sebe nežiaduca, nakoľko súdy zbytočne zaťažuje a ak účastník v tejto nedisciplinovanosti napriek výzve a upozornení na následky pokračuje, ide o konanie, za ktoré musí niesť procesnú zodpovednosť (pozri bližšie napr. uznesenie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 59/2000 zo 16. marca 2000).

Z vyššie uvedených dôvodov preto najvyšší súd zastal názor, že postup a rozhodnutie krajského súdu bolo vydané v súlade s § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch a preto napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdil (§ 250ja ods. 3 OSP v spojení s § 219 ods. 1 OSP), keď taktiež nepovažoval za potrebné opätovne zaoberať sa návrhom na oslobodenie od súdnych poplatkov, keďže o totožnom návrhu už krajský súd právoplatne rozhodol.

O trovách odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal (§ 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 250k OSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 o súdoch a sudcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.